

1 tezė. Mūsų Viešpats Jėzus Kristus, sakydamas: „Atgailaukite“, norėjo, kad visas tikinčiųjų gyvenimas būtų atgaila.

3 tezė. Vidinė atgaila pakeičia ir mūsų gyvenimo būdą, kitaip nebūna.

21 tezė. Indulgencijos neišgelbsti žmogaus.

27 tezė. Tie, kurie moko, kad siela kyla į dangų vos skambtelėjus į dėžutę įmestam pinigui už nupirktą indulgenciją, kalba niekus.

36 tezė. Kiekvienam nuoširdžiai atgailaujančiam krikščioniui yra atleidžiamos nuodėmės; tam nereikia atleidų raštų.

37 tezė. Kiekvienas krikščionis, ar būtų gyvas, ar miręs, yra Kristaus malonės ir meilės dalininkas, ir tam nereikia atleidų raštų.

40 tezė. Tikrai atgailaujantis žmogus pats mielai prisiima bausmę už nuodėmes, o nusipirkti atleidai sumenkina atgailą.

43 tezė. Duodamas vargšui ar skolindamas neturtėliui, krikščionis Dievo akyse pasielgia geriau, negu mėgindamas nusipirkti „atleidimą“.

44 tezė. Per meilės darbus artimui auga meilė, o žmogus darosi geresnis – priešingai, nei nusipirkus atleidus.

45 tezė. Tas, kuris praeina pro išmaldos prašantį varguolį, bet perka indulgenciją, įsigyja ne Dievo atleidimą, o pyktį.

49 tezė. Krikščionis niekada neturi nustoti bijotis Dievo – jokie atleidų raštai te nesuklaidina.

**Bijotis Dievo - ne bijoti, o bijotiS, kaip yra mūsų Katekizme. Tai – apsisprendimas gyventi pgl. mylinčio Dievo valią, pagarbi Viešpaties baimė, išminties pradžia.*

52 tezė. Tuščia tikėtis išganymo per atleidų raštus.

54 tezė. Jei apie atleidus pamokslaujama daugiau nei apie Dievo žodį, tai yra paties Dievo paniekinimas.

60 tezė. Bažnyčios turtas yra jos galia atleisti ar sulaikyti nuodėmes – Raktų galia, suteikta paties Kristaus.

62 tezė. Svarbiausias Bažnyčios turtas yra Evangelija.

95 tezė. Jei reikia, krikščionis geriau te patiria sunkumus ir kentėjimus, o juos ištvėręs įžengia į Dangų, negu gyvena apgaulingoje ramybėje.